

MUSIK 3 maj 2010

Lyckligt fåtal såg Lyxzéns invasion

Någonstans i mitten av konserten berättar Dennis Lyxzén att han gjort ungefär 100 skivor och konstaterar lite smått bittert att han inte kommit längre än hit, visst

försöker han skoja till det men man anar ett visst uns av sanning också. Dennis Lyxzén är en levande legend, precis som Thåström är för min punkgeneration så är Dennis det för dem som växte upp med HC/Straight edge i början av nittiotalet.

Bandet kunde ha haft bättre förutsättningar för sin spelning men Lyxzéns energi och glada utrop gör att han får upp den sega sittande publik och lite spontan dans uppkommer. Det skramliga ljudet kan inte gömma de fina punkpoppiga melodierna och bandets intensitet gör att de som på skiva kan låta lite lillgammal punk från förr blir här nu en alldeles utmärkt soppa på go och gla' agitatorpop. Låttitlar som "Nån gång måste nått hända" och "Dekonstruktion 100%" visar att bandet är rätt bokning för en fest i Gävlevänsterns namn en första maj.

Dennis Lyxzéns mellansnack är inte så genomtänkt men ibland är det brutalt ärligt som när han försöker mässa kidsen om att det blir värre att göra uppror ju äldre man blir.

Bäst är bandet i covern på Deportees "Under the pavement, the beach" här helt enkelt kallad "Under gatan en strand" då känns det inte som de levererar Sham 69 refränger utan vågar andas och lämna lite luft i musiken. Men bandet gör en bra spelning trots allt och var värd en mycket större publik.

Peter Alzén

Vad känner du efter att ha läst denna artikel?

0   0   0   0   0   0

Invasjonen

Musikhuset

Gävle lördag

